

חוק העבודה נשים (תיקון מס' 2), תשכ"ד-1964 *

1. בסעיף 4 לחוק עבודה נשים, תשי"ד-1954¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף קטן (ט), אחרי פסקה (2), יבוא:

"(3) שר העבודה רשאי להתיר העבודה עובדת בלבד במקומות שבו עובדים בשלוש משמרות, אם לדעת השר או מתן היתר עלול לפגוע באפשרויות התעסוקה לנשים ועובדת הלילה אין כה כדי לפגוע במילוי בכריאות האשה. היתר לפि פסקה זו ניתן לתקופה שתיקבע בו ושלא חולה על שנתיים, בלבד יינתנו היתריהם לאחר יום כ"א בשבטuschci'z (נ' בינויוֹר 1967) אלא באישור ועדת העבודה של הכנסת, והאישור יכול להיות כליל או לפי ענפי העבודה, סוגים מפעלים או אזורים."

2. בסעיף 7 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ד), אחרי פסקה (2) יבוא:

"(3) עובדת שנדרה מעובדת מכוון פסקה (1) והתייצה לעבודה לפני תום תקופת חופשתה, או הביעה רצונת לחזור לעבודה כאמור, לא יוכל המעבד לדחות את החזרתה לעבודה יותר מארבעה שבועות מיום שהתייצה או הביעה רצונת לחזור."

3. בסעיף 9 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ב), בסופו, יבוא:

"הוראת סעיף קטן זה לא תחול על עובדת ארעית או זמנית, אלא אם עבדה אצל אותו מעבד או באותו מקום העבודה ששה חדשים רצופים לפחות."

יגאל אלון
שר העבודה

לוי אשכול
ראש הממשלה

שני אור זלמן שור
בשיה המדינה

* נתקבל בכנסת ביום י"ח באב תשכ"ד (27 ביולי 1964); הצעת החוק ודרכי הסבר פורסמו בה"ח 585, תשכ"ד, עמ' 26.

¹ ס"ה 160, תשי"ד, עמ' 154; ס"ה 403, תשכ"ג, עמ' 133.

חוק שכר שווה לעובדת ולעובד, תשכ"ד-1964 *

1. מעבד ישלם לעובדת שכר שווה לשברו של עובד באותו מקום העבודה בעוד אותה עבודה.

שכר שווה

2. (א) נתעוררנו חילוקי דעתן בעניין השכר שהעובדת זכאית לו לפי סעיף 1, רשות העבודה, המעבד או יעד העובדים במקומות, לבקש את הכרעת הממונה על גביית השכר ממשעותו בחוק הגנת השכר, תשי"ח-1958¹, והוא יכריע בדבר דרך שנקבעה בחוק האמור למתן צו תשלום על שכר מולן ודין הכרעתו לכל דבר כדין צו תשלום.

חלוקת דעתן

* נתקבל בכנסת ביום י"ח באב תשכ"ד (27 ביולי 1964); הצעת החוק ודרכי הסבר פורסמו בה"ח 611, תשכ"ד, עמ' 169.

¹ ס"ה תשי"ח, עמ' 86.